

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
2.Bf.100/2018/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2018. év június hó 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2018. év január hó 17. napján kelt 21.B.102/2017/7. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott ellen a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdésének b) pontjának bf) alpontjának II. fordulata szerint minősülő lopás vétségének kísérlete miatti büntetőeljárást megszünteti.

A vádlott köteles az elsőfokú eljárásban felmerült 794.283- (hétszázkilencvennégyezer-kettőszáznyolcvanhárom) forint büntügyi költségből 500.000.- (ötszázezer) forintot az államnak megfizetni, míg a fennmaradó 294.283.- (kettőszázkilencvennégyezer-kettőszáznyolcvanhárom) forint büntügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú eljárásban felmerült 21.760.- (huszonegyezer-hétszázhatvan) forint büntügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a vádlott bűnösségét emberölés büntettében /Btk. 160. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c.) pont I. fordulata, d.) pont és k.) pont I. fordulata/ mondta ki. Ezért a vádlottat 15 év és 4 hónap szabadságvesztés büntetésre, valamint 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön.

A szabadságvesztés büntetésbe beszámította a vádlott által 2016. év november hó 14. napjától 2018. év január hó 17. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Kimondta, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltése utáni napon feltételes szabadságra bocsátható.

Rendelkezett a számos bűnjelről és a bűnügyi költségről egyaránt; utóbbit akként fogalmazta meg, hogy „a büntetőeljárás során felmerült 794.283.- forint bűnügyi költségből köteles a vádlott az államnak külön felhívásra megfizetni...., de, azt hogy mekkora összeget, az nem.

Az elsőfokú bíróság végzése ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést, azonosan a büntetés súlyossága miatt, annak lényeges enyhítése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.234/2018/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalanoknak tartotta.

Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást. Ennek keretében úgy ténybeli, mint jogi indokolása egyaránt megfelelt a törvénynek, kivéve azt, hogy a vádirati tényállással egyezően az elsőfokú ítélet tényállása tartalmazta ugyan, hogy a vádlott lopási szándékkal a kerítésen átmászva hatolt be a sértett fás- kamrájába, hogy onnan szivattyút vagy kis kerti gépet vigyen magával, melynek értékesítésével kívánt pénzhez jutni; ezzel a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint - miután az eltulajdonítani megkísérelt vagyontárgyak értéke a szabálysértési értéket bizonyítottan nem haladta meg - a vádlottnak ez a magatartása a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bf. alpontja szerint minősülő lopás vétsége kísérletének megállapítására alkalmas.

Ugyanakkor, mivel az emberölés büntette nem minősül egyszersmind nyereségvágyból elkövetettnek is, ezért a vagyon elleni és az élet elleni bűncselekményeket anyagi halmazatban kellett volna megállapítani. A vagyon elleni cselekményt az ügyész a vád tárgyává tette, és az elsőfokú bíróság azt tényállásában is leírta, de azt nem minősítette. Ugyanakkor az élet elleni bűncselekmény mellett a lopás vétsége kísérletének a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint nincs jelentősége a büntető felelősségre vonás szempontjából, ezért a Be. 377. § alapján e tekintetben az eljárás megszüntetésének lett volna és van is helye.

Miután a bűnfelelősségi alapkérdésekben az elsőfokú rendelkezések alapvetően törvényesek és a büntetés kiszabására hatással lévő alanyi és tárgyi körülmények helyes feltárására került sor - a kiszabott büntetés nem tekinthető eltúlzottnak; ezért főindítványa az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását célozta, azzal a mellékindítvánnyal, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatása szükséges abban a tekintetben, hogy a törvényesen minősített lopás vétségének kísérlete tekintetében az eljárásnak a Be. 377. § alapján megszüntetése indokolt.

A fellebbviteli főügyészség nem képviseltette magát a fellebbezési nyilvános ülésen.

A védő a büntetés lényeges enyhítését célzó védelmi fellebbezését a fellebbezési nyilvános ülésen fenntartotta, a vádlott pedig megbánásának adott hangot és a büntetés kiszabás szempontjából jelentős kérdés tekintetében - bizonyításnak nem minősülő - nyilatkozattétel körében azt vallotta, hogy egyik szemére megközelítőleg 30 %-os látás-kiesésben szenved.

A védelmi fellebbezéseket az ítéletábra alaptalanoknak, a fellebbviteli főügyészség mellékindítványát viszont alaposnak ítélte.

Az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét teljes terjedelmében felülbírált - abból a szempontból is, hogy az eljárási jogszabályok betartására sor került-e.

Az ítélet tábla az anyagi jogi indokolást tekintve - továbbá - észlelte, hogy az elsőfokú bíróság - ugyan csak egy mondat erejéig, de - utalt az 1978. évi IV. törvény és a 2012. évi C. törvény (a „rég” és az „új” Btk.) rendelkezéseinek összevetésére, ennek keretében azonban kiemeli, hogy a kérdés fel sem merülhetett, miután az időbeli hatály kérdése nem volt kérdés (1/1999.BJE, a Kúriától).

A törvényszék a bizonyítást a szükséges és lehetséges körben maradéktalanul lefolytatta, ennek eredményeképpen mindenben megalapozott tényállást állapított meg és nem tévedett a minősítés során sem. Utóbbit tekintve azonban adós maradt az *aljas indok* jogi alapjának megindokolásával - részben - ezért erre vonatkozóan az ítélet tábla felhívja az irányadó 3/2013. BJE [Kúria] II. pontját, ahol is rögzítésre került, hogy az adott, bármilyen bűncselekmény kiderülésének elrejtését, következményeinek elkerülését célzó ölés: - aljas indokból elkövetett emberölés. Az első fokú tényállás kissé burkoltan ugyan, de valójában azt tartalmazza, hogy a vádlott ilyen indokból ölte meg a sértettet a leírt módon.

Teljes mértékben megalapozott a fellebbviteli főügyészségnek a vagyon elleni bűncselekménnyel kapcsolatos álláspontja.

A cselekmény-egység elvét követve ugyanis valóban foglalkozni kellett volna ezzel, mert vád tárgyává tett bűncselekmény nem maradhat elbírálás nélkül.

A leírt tényállás valóban azt tartalmazza, hogy a vádlott a szabálysértési értékhatárt (50.000.-Ft) nyilvánvalóan meg nem haladó kerti szerszámok eltulajdonítása érdekében hatolt be a sértett fűkamrájába (az élet elleni cselekményt is ott hajtotta végre, ezt a nyomszakértői adatok egyértelműen bizonyítják), tehát ezzel a fellebbviteli főügyészség által megállapítani indítványozott vagyon elleni bűncselekményt is [Btk.370.§ (1) (2) b/bf/ II fordulója] elkövette. A kirívóan súlyos minősítésű, élet elleni bűncselekmény mellett nincsen jelentősége, a további bűnösség megállapítása a büntetés kiszabása esetében nincs hatással, ezért a másodfokú bíróság a Be. 377.§-a alkalmazásával az emiatti büntetőeljárást megszüntette. Itt jelzi az ítélet tábla, hogy az 1/2007. BJE [Kúria] idevágó és irányadó jogértelmezése mellett nem nyílik meg emiatt a harmadfokú eljárás lehetősége.

Ami a bünteteskiszabás körét illeti, az ítélet tábla a vádlottnak a fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatát illeti, kiegészíti a bűnösségi körülményeket azzal, hogy egyik szemére 30 %-os látáscsökkenést szenved, aminek a büntetés-elviselés szempontjából nem meghatározó, de komolyabb jelentősége van.

Erre is figyelemmel az ítélet tábla álláspontja szerint a kiszabott büntetések nem aránytalanok; kétségkívül szokatlan a nagyon komoly, esztendőkből kimért szabadságvesztés mellett csekély, már-már komolytalan, hónapban kiszámított mérték, de ennek mellőzésére nem volt lehetőség, mert a felülbíráló bíróságnak tartózkodnia kell a büntetés jelentéktelen mértékű megváltoztatásától - márpedig a jelen esetben erről lett volna szó.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései közül egyedül a bűnügyi költség szorult reformációra: - az első fokú bíróság ugyanis eljárási kritika nélkül hagyta, hogy az ügyben seregnyi, indokolatlanul nagy volumenű költséget számítottak fel a szakértők; így a pszichológus és a nyomszakértő.

A nyomozás során teljes beismerésben volt, a feltárásban közreműködő vádlottat ezek a költségek indokoltan nem terhelhetik, ezért a másodfokú bíróság a Be. 338.§ (4) bekezdése másodfokú alkalmazásával azt leszállította.

Az nyilvánvaló, hogy a további, előzetes letartóztatásban töltött idő is beszámít a szabadságvesztésbe [Btk.92.§ (1) bekezdése].

A kifejtettek alapján az ítélőtábla a törvényszék ítélete elleni védelmi fellebbezéseket nem találta alaposaknak, ezért a rendelkező rész szerinti megváltoztatás (Be.372.§) mellett - egyebekben azt a Be 371.§-a alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során a védelmi díjjal felmerült költséget a Be.381.§ (1) bekezdése alapján a vádlott köteles viselni.

A másodfokú ítélet ellen a Be, 386.§-a alapján nincs helye további fellebbezésnek.

Budapest, 2018. év június hó 5. napján

Dr. Lassó Gábor sk. a tanács **Dr. Katona Tibor sk.** előadó **Dr. Kósa Zsuzsanna sk.** bíró
elnöke bíró

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő